Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25872
Copyright: Admont, Benediktinerstift

nec spes frustra fuit. Quippe exercitu eius corrupto, ipse quoque in fugam acto, regnum macedonie occupauit. Hunc hec agunt. Lysimachus genium suum antipatri regis macedonie ademptum sibi fraude socii quereretur infecit. Filiamque sua eurydicen, querelarum sociam iniusto diadema tradit. Atque ita unius domus cassandri, alexandro magno seu genitori ipsius seu stirpi extinctis, penas partim cede, partim supplicio, partim patricidio luit. Demetrius quoque, atque exercitibus eius conuenientibus cum posset honeste mori, turpiter se dedere seleuco maluit. Finito bello, ptholomeus cum magna rerum gestarum gloria mortuus est. Iste cetus gentium minimo natu exilium hoc et philadelphum ante istum mutatis regnum tradidit. Eique res plo ratione reddidit. Cui ut minori fauor et accipiendo, quam pacis mitendo regno fuit. Inter certa pacis et filii mutue pietatis exempla, etiam ea res amore ipsi iuuenis ceciderat, qd pater regno publice ei tradito, puerilis officium regi inter satellites fecerat. Omniq; regno pulchri regis et patris duxerat. Sed inter lysimachum et pyrrum regem socios paulo ante assiduum inter partes discordie malum bellum mouerat. Auctor lysimachus pulso pyrro macedoniam occupauit. Et

Hyrcea Thracie ac deinceps heraclie bellum intulerat. Cui urbis et inicia et exercitus admirabiles fuere. Quippe bocris pestilentia laborantibus oraculum delphis respondit, coloniam in ponto regione sacrum herculi condeuit. Cum prius metu longe ac periculose nauigationis morte impetam omnibus portantibus res omissa est. Bellum his focenses intulerunt. Quoque cum adusta pinia patrentur, iterato adoraclin decertit. Responsum idem belli qd pestilentie remedium fore. Igitur consepta colonie manu, intra pontum delati, urbem heracleam condiderunt. Et quin fatique auspicium ita se des delati erant, breui tempore magnas opes parauere. Multa deinde hui urbis adusis finitimos bella, multum etiam domestice dissensionis mala fuere. Inter certa magnifica, vel precipue illud memorabile fuit. Cum terrum poterentur athenienses, uictisque persis, greciie asie tributum intuitu classis desepissent, omnibus cupide ad presidium salutis suie conferentibus, soli heraclienses ob amicitiam regum persicque collationem abnuerant. Iussus inde ab athenienses malach cum exercitu ad extorquendum id negabat. Diu reluctis uiterore nauibus, agros heraclensium populatur, classem cum maiore parte exercitus naufragio repentine tempestatis amisit. Itaque neque mari posset amissis nauibus, neque terra audet. Cum

parua manu inter ferocissimas gentes retinet. Heraclenses honestiore beneficium quam ultionis occasionem rati, instructos commeatibus auxiliisque dimittunt. Bene agrique suique populationem impensa existimantes si quos hostes habuerant, amicos reddidissent. Passi sunt prima mala, etiam tyrannide. Siquidem cum plebs et tabulas nouas, et diuisionem agrique diuitum in portum flagitaret, diu res in senatu tracta, cum exercitus reum iuenirent, postremum adusium plebem immo octo la scuientem auxilia a tymotheo athenienium duce, moxque epaminonda thebanique petiuere. Hisque negantibus, ad clearchum quem ipsi in exilium egerant, decurrunt. Tanta calamitatum necessitas fuit, ut eum patriam in diuxant. Eum ad tutelam patrie uocarent. Sed clearchus exilio facinorosior redditus, et dissensionem plebi occasionem inuadendi tyrannidis existimans, primo tacitus cum militare cuium suique hostes eloquuntur, et intra securitate pacisceretur, ut reuocatus in patriam pdura ei urbe. Profectus ei extinguere. Postea autem insidias quibus paraiuat, in ipsum militare interfecit. Hanc cum uidit arbiter, cuius discordiique exilio reuisus est, statuto tempore quo urbem militari tradet, ipsum cum amicis suis cepit. Captum accepta in gentem pecunia dimisit. Atque in illo subitum se ex socio fecit hostem. Sic ex defensore senatorie cause repente plebis patronus euasit. Et adusis auctores potentie suie aquibus reuocatus impetiam pqs in arce collocatus fuerat. Non solum plebem accendit, immo nefandissima quoque tyrannice crudelitatis exercuit. Igitur plo ad etionem uocato neque affutum se amplio crassanti in plin senatu, ait, interessurum et si in pistina seruitia pstiter. Qd si parere se crudeliter senatorum arbitrem habitum cum militibus suis, neque cuilibet discordius interfuim. Si id diffidant urbis ipsis undique se cuium non defuim. Pinde cuiuam sibi ipsi iubeant, aut se ans malunt. Et causse plari socium remanere. Hac ubis sollicitata plebs, summum adeum impium desiit. Et dum senatus potentie nascitur, in seruitute se tyrannice dictationis cum ciuibus et libis tradit. Igitur clearchus iam senatores conprehensos. Nam ceteri infuga dilapsi erant, in uincla pingit. Et etiam plebs qd aduec senatorum senatum deleret, usque nice auxilium eque in exercitu, usum est. Quod dum morte passim omnibus minatur, cariora eque pecunia fere. Siquidem clearchus magna pecunia qui impius pli oculte eos furori subtrahere accepta, spoliatos fortunis, uita quoque spoliauit. Cognito deinde qd bellum sibi abbis qui pfugerant, miscellia in auxilium sollicitatis ciuitatibus pparet.